

บรรณานุกรม

- กวาง มอยว่อ. (2545). บทโนราณคดีกว姣 มอยว่อ. ปักกิ่ง: มหาวิทยาลัยปักกิ่ง.
- กรมศิลปากร. (2483). ชลบูรีภาคต้น. ม. ป. ท.
- กรมศิลปากร. (2512). ประชุมพงศาสตรา เล่มที่ 40 (พระราชพงศาสตรากรุงศรีอยุธยาและขคหมายเหตุรายวันสมัยกรุงศรีอยุธยา). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาก.
- กฤษฎา พิษครี. (2548). รายงานการวิจัยเรื่อง การปรับตัวของคนไทยเชื้อสายจีนภายใต้วัฒนธรรมเขมรศูนย์กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม.
- กาญจนा แก้วเทพ. (2537). นรดกทางวัฒนธรรมและศาสนา: พลังสร้างสรรค์ในชนชั้นนำ. กรุงเทพฯ: สภาคาดอลิกแห่งประเทศไทย เพื่อการพัฒนา.
- กิตติ โล่เพชรัตน์. (2554). ต้นตำนานลูกหลวงจีนในสยาม. กรุงเทพฯ: ก้าวแรก พับลิชชิ่ง.
- เกรียง เอี่ยมสกุล. (2509). ลูกจีนในประเทศไทย. พระนคร: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ขัจกัย บุญยพัฒน์. (2517). ชาวจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: เมร์พิพยา.
- ขวัญฤดี อัตดาวุฒิชัย. (2531). คนจีน 200 ปี ภายใต้พระบรมโพธิสมการ ภาค 2. กรุงเทพฯ: เส้นทางเศรษฐกิจ.
- คงสุ เจนจิรวัฒนา. (2556, 5 พฤศจิกายน). นิติ. สัมภาษณ์.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช. (2547). โครงการศูนย์เรียน (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- งามพิศ สัตย์สงวน. (2543). หลักภาษาไทยวิทยาวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: รามาการพิมพ์.
- จงจิต กล่อมสิงห์. (2546). การรักษาเอกลักษณ์ของคนไทยเชื้อสายจีนในเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาอุปกรณ์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จริยา เอี่ยมกิษฐ์โภ. (2556, 13 พฤศจิกายน). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- จำนำงค์ ทองประเสริฐ. (2510). บ่อเกิดลักษณะประเทศไทย ภาค 3 ส่วนท้องถิ่น. พระนคร: ราชบัณฑิตยสถาน
- จิตรา ก่อนันทเกียรติ. (2542). ธรรมเนียมนิ乞คำพร เชง-เชง-เชง-ซก (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: แพร.
- จิตรา ก่อนันทเกียรติ. (2549 ก). ตั่งหนั่งเกี้ย (พิมพ์ครั้งที่ 28). กรุงเทพฯ: จิตรา.
- จิตรา ก่อนันทเกียรติ. (2549 ข). ความรู้เรื่องจีนจากผู้เข้า (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

- จี๊ วินเชิง. (2531). การก่อเกิดสังคมมนุษย์และรูปแบบสังคมศึกษาในประเทศไทย. ปักกิ่ง: สถาบันวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประเทศจีน.
- จุลชีพ ชินวรรโณ. (2528). สัมพันธ์ไทย-จีน ทศวรรษแห่งมิตรภาพ พ.ศ. 2518-2528.
- กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เจยฎา โลหุณจิตร. (2526). “บทบาทชาวจีนในเศรษฐกิจไทย” คนจีน 200 ปี ภายใต้ พระบรมโพธิสมการ. กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.
- ฉลาดชาบ ร่มดานนท์. (2536). ป้าชุมชนภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์. (2536). พุทธศาสนาในประเทศไทย ใน อารยธรรมตะวันออก (หน้า 95-240)
- กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เฉินจั่วค่อน และหวางเหวยเซวิน. (2549). พิธีกรรมพื้นบ้านแต่จีน. ช่องกง: กงหยวน.
- ชัยน์ต์ วรรธนากุตติ. (2536). การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ใน คู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่องานพัฒนา (หน้า 13-17). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชรินรัตน์ อิงพงษ์พันธ์. (2548). รายงานการวิจัยเรื่อง การปรับตัวของคนไทยเชื้อสายจีนภายใต้ วัฒนธรรมเขมรสรีนทร์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม.
- ชลธ บุญช่วย. (2532). ความเชื่อที่ปรากฏในพิธีกรรมของชาวไทยเชื้อสายจีน ใน กำแพงเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา. ปริญญาดุษฎีบัณฑิตศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาไทยศึกษา,
- บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ชิน อัญศีล. (2512). คนก่อนประวัติศาสตร์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: คุณสภาก.
- ชุดมิมา ศิริสมรถการ. (2544). หน้าต่างสู่โลกกว้างประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
- หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- เชาวลิต กลุ่มเสียง. (2556, 8 พฤศจิกายน). รับราชการทหารเรือ. สัมภาษณ์.
- ชิน ลีซิง. (2548). ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวจีนโพ้นทะเล ใน ชาวจีนโพ้นทะเล (หน้า 125-129). ปักกิ่ง: ประชาชน.
- เชา ลี่. (2550). สภาพสังคมจีนเมืองดัน. ปักกิ่ง: มหาวิทยาลัยปักกิ่ง.
- ญูริคา ศิลปานุสรณ์. (2556, 6 พฤศจิกายน). นิสิต. สัมภาษณ์.
- ณรงค์ พวงพิศ. (2514). นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาในประเทศไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จ พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช. ปริญญาดุษฎีบัณฑิตศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาประวัติศาสตร์, วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร)

- ณรงค์ชัย ปีฎกธารต์. (2542). สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคกลาง เล่ม 5. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- ณัฐกุมลนิช อุดมพลานนท์. (2556, 7 พฤศจิกายน). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- คนัย พลีกมนต์ชาล. (ม.ป.ป.). ชาวจีน...อย่างไรหลังความตาย. เอกสารอัดสำเนา.
- ดาวรัตน์ เมตตาธิగานนท์ และสมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2532). รายงานการวิจัยเรื่อง ชาวจีนในจังหวัด
สองแห่งของจังหวัดยโสธร : การศึกษาปริยบเพื่อบนเคยวัสดุ. ขอนแก่น:
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุสิต น้ำฝน. (2526). การเผยแพร่องค์ความรู้ในสังคมไทย ใน เส้นทางเศรษฐกิจ ฉบับพิเศษ ชาวจีน
200 ปีภายใต้พระบรมโพธิสมภพ (หน้า 205-227). กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.
- ดำรงค์เด็กและดำรงค์น้องพระสังฆอนุมนนิกาย. (2498). พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทาน
เพลิงศพพระครูคณาจารย์เจ้าคณะใหญ่ผู้อนุมนนิกายและเจ้าอาวาสวัดกุคล
สมการ. ม.ป.ท.
- เตือนพิศ ชัยพรหมประสีที. (2531). สถานภาพและบทบาทของศรีในครอบครัวจีนในสังคมไทย
ปัจจุบัน:การศึกษาเกี่ยวกับอุรักย์นิยมในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวัฒน์วิทยาและมนุษยวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ดาวร ศิกข์โภคล. (2552 ก). อัตลักษณ์จีนแต่จีว (4). ศิลปวัฒนธรรม, 30(7), 156-169.
- ดาวร ศิกข์โภคล. (2552 ข). อัตลักษณ์จีนแต่จีว (5). ศิลปวัฒนธรรม, 30(8), 152-169.
- ทวี ชีรวางค์เสรี. (2516). สถานภาพทางกฎหมายของชาวจีนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีวรรณ ปุณทริกวิวัฒน์. (2531). วิถีแห่งมหายาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุภาพใจ.
- ทวีศักดิ์ เพือกสม. (2551). สาธารณสุขชุมชน. นนทบุรี: สำนักวิจัยสังคมและสุขภาพ.
- ทองหล่อ วงศ์ธรรม. (2549). เต่า : ทางแห่งธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: โอดี้นสโตร์.
- ธนากร เจริญผล. (2556, 6 พฤษภาคม). นิสิต. สัมภาษณ์.
- ธนากิต. (2539). ประเพณีพิธีมิงคลและวันสำคัญของไทย. กรุงเทพฯ: ชุมชนเด็ก.
- ธนารัตน์ ไตร โชคคุณ. (2556, 5 พฤษภาคม). นิสิต. สัมภาษณ์.
- ธนู แก้วโภคภัส. (2537). ศาสนาโลก. กรุงเทพฯ: ลอดจิก.
- ธรรญากรณ์ วงศ์บุญชันนท์. (2547). พิธีกงเต็ก: ระบบสัญลักษณ์และระบบเครื่องหมายดิจิทัลของชาวจีน
แต่จีวในเยาวราช. วิทยานิพนธ์มนุษยวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวัฒน์วิทยา,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธิตินา พิทักษ์ไพรวัน. (2517). การตระหนะ. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พринติ้งกรุ๊ป.
- นงนุช เจริญผล. (2556, 6 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- นงลักษณ์ ไตรใจติกุล. (2556, 5 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- นพพรพรผล แซ่เตี๋ยว. (2556, 3 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- นรนิตร ลีวนมวงศ์. (2530). คู่มือเลือกทำคราฟบ้านอาชีพ. กรุงเทพฯ: เอช-เอ็นการพิมพ์.
- นวรัตน์ เลขากุล. (2522). รายงาน. รายงานเมืองโบราณ, 5(6), 84-93.
- น้อย พงษ์สนธิ. (2528). ปรัชญาจีน. เชียงใหม่: โครงการตำรามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- น้อย ภาวสุทธิ. (2556, 10 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- นิก สุนทรชัย และชงทอง จันทรงศุ. (2537). รายงานการวิจัยเรื่อง กัญชาไทยและนโยบายเกี่ยวกับ
ชาวจีนต่างด้าวในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปูลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2411-2453).
- กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- นิยพรม วรรณศิริ. (2540). นานาภิภัณฑ์สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บงกชรัตน์ เดชะ ไตรศักดิ์. (2541). ภูมิศาสตร์วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บรรพต วีระสัย. (2532). ถังคมวิทยา-นานาภิภัณฑ์. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- บูรุษพิล๊ด, พรีน่า. (2533). ความเชื่อชาวจีน. (2533). ความเชื่อชาวจีน (หยกแดง, แปล).
- กรุงเทพฯ: ยินหยาง.
- บุญช่วย กุลเสถียร. (2556, 8 พฤษภาคม). แม่บ้าน. สัมภาษณ์.
- บุญเทียน ทองประสาร. (2531). แนวคิดวัฒนธรรมชุมชนในงานพัฒนา. กรุงเทพฯ: สมาคม
คาಥอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2551). วัฒนธรรมผ่านพื้นที่มนุษย์. อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์การพิมพ์.
- บุญยงค์ ชื่นสุวินคล. (2551). โน๊ตความเปลี่ยนแปลงของระบบครอบครัวชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีนกับ
ประวัติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุปผา ทวีสุข. (2520). คติชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประชิด สถาณะพัฒน์. (2546). วัฒนธรรมพื้นบ้านและประเพณีไทย. กรุงเทพฯ: ภูมิปัญญา.
- ประเทิน มหาขันธ์. (2538). อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของมหาวิทยาลัยบูรพา ใน 40 ปี
มหาวิทยาลัยบูรพา (หน้า 28-29). กรุงเทพฯ: แนติกุลการพิมพ์.
- ประภาติ ชตุวิริยะพรชัย. (2538). ความเชื่อและพิธีกรรมของชาวจีนกลุ่มภาษาต่างๆ ในจังหวัด
พิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ประภาศิริ ศรีกมร. (2547). การพัฒนากลุ่มทางวัฒนธรรมของชาวจีนกับคนเมืองในจังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษาชาวจีน ดำเนินช้างม่อข่าย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐศาสตร์และพัฒนาท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย,สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- ประยงค์ อันนพวงศ์. (2540). หลักนวนิยายจีน ชุด 2. กรุงเทพฯ: พิมเสนพรรัตน์.
- ประเสริฐ โอดสถาพันธ์ และนรา รัตนาธุ. (2521). ชาวจีนในเมืองไทย ใน ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย (หน้า 25-37). กรุงเทพฯ: แพร่พิพยา.
- ปรานี วงศ์เทศ. (2538). พิธีกรรมเกี่ยวกับการตายในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรรัตน์กรุ๊ฟ.
- ปองณัช ดีบุญชัย. (2556, 5 พฤษภาคม). นิสิต. สัมภาษณ์.
- พงษ์จิตต์ อธิคมนันทน์. (2543). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พจนานุกรม เกษจินดา. (2518). จีนแคงคุนแคนนหัศจรรย์. กรุงเทพฯ: พี.พี.
- พชุ บุญขปถัมภ์. (2537). พิธีกรรมเด็ก : ความสืบเนื่องและการเปลี่ยนแปลงของชาวจีนในสังคมไทย ศึกษาเฉพาะกรณีจีนแต่ช่วง ย่านถนนสุขุมวิท. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต, สาขามนุษยวิทยา, คณะโบราณคดี, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรรณี ฉัตรพลรักษ์. (2542). สังคมจีนในประเทศไทย: ประวัติศาสตร์เชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พรรณี บัวเล็ก. (2545). ถักยณะของนายทุนไทยในช่วงระหว่าง 2475-2482 บทเรียนจากความรุ่งโรจน์สู่โศกนาฏกรรม. กรุงเทพฯ: พันธกิจ.
- พระมหาพิรเดช ฐิตเตชะ. (2545). การพัฒนาศรัทธาในพิธีงานศพ ศึกษาเฉพาะกรณี พิธีงานศพในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขามุทศาสนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวิษณุవิทยาลัย.
- พระราชนัญญาติสัญชาติ. (2508, 4 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 179.
- พลฤทธ องกันนท์. (2514). บทบาทชาวจีนในประเทศไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เช้าอยู่หัว. ปริญญาดุษฎีบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาประวัติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร).
- พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2531). บูรณาการของชาวจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- พุทธลวง. (นามแฝง). (2531). คัมภีร์หิน-หยาง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เกณมบรรณกิจ.

- พวงทิพย์ เกิดทรัพย์. (2540). การคงอยู่และการเปลี่ยนแปลงพิธีศพของชาวจีนที่วัดหัวลำโพง ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์บัณฑิต, สาขาวัฒนธรรมไทย,
- บัณฑิตวิทยาลัยฯพัฒกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา กิจปุ่มนงคล. (2547). พิธีกรรมคนไทยเชื้อสายจีนในเขตเทศบาลนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาไทยศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- พัชยา สายหู. (2533). ลักษณะของการทดสอบทางวัฒนธรรม ในเอกสารการสอนชุดวิชา ประสบการณ์วัฒนธรรมศึกษา หน่วยที่ 1-6 (หน้า 32-47). นนทบุรี:
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พากนี อุ่ยมกิญ โภ. (2556, 1 พฤศจิกายน). นิสิต. สัมภาษณ์.
- พิริวัส แซ่โค้ว. (2556, 1 พฤศจิกายน). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- ไฟศาล ศรีสำอางค์. (2556, 2 พฤศจิกายน). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- ฟื้น ดอกบัว. (2532). ป่วงปรัชญาจีน. กรุงเทพฯ: โอดีเยนสโตร์.
- กัตรพร ศิริกาญจน์. (2536). ความรู้พื้นฐานทางศาสนา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- การดี มหาขันธ์. (2527). รัตนโกสินทร์ยุคปรับปรุงประเทศ (พ.ศ. 2394-2475). กรุงเทพฯ:
- ไทยวัฒนาพาณิช.
- การดี มหาขันธ์. (2532). พื้นฐานอารยธรรมไทย. กรุงเทพฯ: โอดีเยนสโตร์.
- การดี มหาขันธ์. (2542). รายงานการวิจัยเรื่อง แบบแผนการเรียนรู้ชนบทไทยในภาคตะวันออก.
- กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบทวนมหาวิทยาลัย ทบทวนมหาวิทยาลัย.
- การดี มหาขันธ์. (2547). วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ และภูมิปัญญา จังหวัดชลบุรี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา.
- การดี มหาขันธ์. (2550). ประวัติศาสตร์ภูมิภาคตะวันออก. ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- การดี มหาขันธ์. (2553). ตะรุกแด่ในจังหวัดชลบุรี : วิถีและพลัง. ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- การดี มหาขันธ์. (2554). การตั้งถิ่นฐานและพัฒนาการของภาคตะวันออกยุคปรับปรุงประเทศไทย แบบสมัยใหม่ถึงปัจจุบัน. ชลบุรี: สาขาวิชาไทยศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กิญ โภ. จิตต์ธรรม. (2522). ความเชื่อ. สงขลา: มงคลการพิมพ์.

- มัลลิกา เรืองระพี. (2518). บทบาทของชาวจีนทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และศิลปกรรมไทย ในสมัยรัชกาลที่ 1-4. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวัตถุศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลินี คัมภีรญาณนนท์. (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง ตามรอยนรดกวัฒนธรรมจีนในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น: มุ่งมองจากจักรกรรมฝาผนัง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นานพ ณอมศรี. (2530). อาคารจีนเก่าแก่ในเมืองไทย. ครุปริทัศน์, 12 (4), 58-61.
- ไมทยากร. (นามแฝง). (ม.ป.ป.) ภายดคำสอนของฉัน. กรุงเทพฯ: พิพยากร.
- ยศ สันตสมบัติ. (2540). มนุษย์กับวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุพิน เรืองแจ้ง. (2552). บทบาทศาลเจ้าในการ捺รังค์อัตลักษณ์ของคนไทยเชื้อสายจีนในเขตเทศบาลพังโคน จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหा�สาราม.
- รวมใจความพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการเสด็จพระราชดำเนินเยือนโรงเรียนจีน. (2471). พระนคร: โสภณพิพารณนากร.
- ระพีพงศ์ ใจสัตตวรัตน์. (2556, 28 ตุลาคม). นิสิต. สัมภาษณ์.
- ละอียด ศิลปาน้อย. (2530). เพิง-สุร์ย (ช่วงจุ้ย) ภูมิลักษณ์พยากรณ์. กรุงเทพฯ: โอดี้ยนสโตร์.
- ลิขิต ธีรวคิน. (2521). ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: แพร์พิพยา.
- ลูกเชื้บัน ดับเบิลยู. (2547). จีนสามยุค (ฉบับ บัญชีสรุป, แปล). กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- วงศักดิ์ มหาโนบล. (2542 ก, 11 พฤษภาคม). งงเต็ก เงาะตะวันออก มติชนสุดสัปดาห์, หน้า 12.
- วงศักดิ์ มหาโนบล. (2542 ข). ชาวจีนแต่งตัวในประเทศไทยและภูมิลั่นนาดินที่มาชัน : สมัยที่สองท่านรือซ่าน โถว ค.ศ. 1860-1949 (พ.ศ. 2403-2492). กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วงศินี ดีบุญชัย. (2556, 5 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- วันเพ็ญ แซ่โค้ว. (2556, 4 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- วัลภา บุรุษพัฒน์. (2517). ชาวจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: แพร์พิพยา.
- วิจิตร เนื่องจำนำง. (2556, 9 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. (2536). วัฒนธรรมกับการพัฒนา เชียงใหม่: คณะกรรมการศาสนา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. (2541). พัฒนาการทางสังคม-วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

ศุภการ ศิริโพкаล และอภิเชยฐ์ กาญจนดิษฐ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง พิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยเชื้อสายจีนบริเวณสุ่มทะเลสาบสงขลา จากอดีตถึงปัจจุบัน. สงขลา:

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ส. พลายน้อย (นามแฝง). (2530). ปีบีชีน. กรุงเทพฯ: คอกหัวยี.

ส. พลายน้อย (นามแฝง). (2542). ประเพณีจีน. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์.

สกินเนอร์, จี. วิลเดียม. (2548). สังคมจีนในประเทศไทย ประวัติศาสตร์เชิงวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). (พรรณี จัตtrapรักษา และคนอื่น ๆ, แปล). กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์.

สนิท สมควรการ. (2546). การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมกับการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การส่งเสริมสร้างสรรค์.

สถาบันวิจัยแห่งชาติ. (2515). ปัญหาชาวจีนในประเทศไทย. ม.ป.ท.

สมบูรณ์ สุขสำราญ. (2530). ความเชื่อทางศาสนาและพิธีกรรมของชุมชนชาวจีน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมปอง แซ่เต้. (2556, 15 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.

สมศักดิ์ แต่งแก้ว. (2556, 10 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.

ศรยาท พิศาสมุทร. (2556, 5 พฤษภาคม). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.

สำนักงานจังหวัดชลบุรี. (2555). รู้จักชลบุรี. เข้าถึงได้จาก <http://www.chonburi.go.th>

สำนักงานโบราณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์แห่งชาติ. (2533). วัดหลงก่าง. ส่านซี: โบราณวัตถุ.

สำนักงานโบราณคดีศึกษา วิทยาลัยสังคมศาสตร์แห่งชาติ. (2537). การค้นพบและศึกษาสุสานราชวงศ์ช้าง. ปักกิ่ง: วิทยาศาสตร์.

สิริวรรณ วงศ์ทัด. (2534). เอกสารประกอบการสอน กติชนวิทยา ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุจิ เนื่องจำนำงค์ (2556, 9 พฤษภาคม). นิสิต. สัมภาษณ์.

สุขสวัสดิ์ ชูวิเชียร. (2536). ประเพณีการฝังศพของชุมชนโบราณในสุ่มแม่น้ำชี : กรณีศึกษาชุมชนโบราณ เมืองพีระเดดสังขะ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาโบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุนทรา สัจจะวัชรพงศ์. (2554). แนวคิดและทัศนคติของคนไทยเชื้อสายจีนที่มีต่อการพัฒนาโครงการเพื่อการเก็บอยู่. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวรรณ ใจจันทร์. (2556, 28 ตุลาคม). นิสิต. สัมภาษณ์.

- สุทธิลักษณ์ ไชยสุด. (2529). ศีลนazole และ โนราณคดีอีบีปีต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพัตรา สุภาพ. (2542). สังคมและวัฒนธรรมไทย (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.
- สุภากิจ จันทวนนิช. (2534). ชาวจีนแต่เชื้อในประเทศไทยและภูมิลำเนาเดิมที่มาซัน. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตร เจนจิรวัฒนา. (2556, 4 พฤศจิกายน). ประกอบธุรกิจส่วนตัว. สัมภาษณ์.
- สมนด เมฆาวิทยกุล. (2532). สังกัดพิธีกรรม. กรุงเทพฯ: โอดีียนสโตร์.
- เสรียร โภเศศ. (2505). การศึกษานร่องประเพณีไทย. พระนคร: รุ่งเรืองธรรม.
- เสรียร โภเศศ. (2506). วัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ของไทย. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้า.
- เสรียร โภเศศ. (2510). ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตเกิด-ตาย. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- เสรียร โภเศศ. (2523). 100 ปี พระยาอนุมานราชชน หมวดบนบรรณเนื้มนประเพณี เล่ม 4 ประเพณี
เกี่ยวกับชีวิตเกิดตาย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภा.
- เสรียร โภเศศ. (2531). ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและการตาย. กรุงเทพฯ: แม่ค้าพาง.
- เสรียร โภเศศ. (2539). ประเพณีเนื่องในการตาย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศยาม.
- เสรียร โภเศศ และนาคะประทีป. (2475). ลักษณะเพื่อน ตอนลักษณะของจีน ภาค 4. ม.ป.ท.
- เสรียร โภเศศ และนาคะประทีป. (2519). กำเนิดของพิธี เช่น ไฟว์ วิญญาณ สุ่กติของชาวจีนและ
พุทธประวัติจากคำมีรีชิน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระจันทร์.
- เสถียร พันธรังสี. (2514). ศาสนาบริยันเทียบ เล่ม 2 (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- เสถียร โพธินันทน. (2512). ปรัชญาหมาย. กรุงเทพฯ: บรรณาการ.
- เสี่ยงจิว. (2553). เต็จข พาสปอร์ตสู่สวรรค์และข้าวของข้างกายผู้เด็ก. ศิลปวัฒนธรรม, 30(9), 34-37.
- แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย. (2542). รายงานการวิจัยเรื่อง ความกตัญญูของชาวจีนที่สะท้อนผ่านพิธี
กงเต็ก: กรณีศึกษาพิธีกงเต็กจีน ให้หล่าในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียว
เฉลิมพระเกียรติ.
- วงศ์ เต็อจะเซียน. (2526). การเช่นไฟว์ในทุกสมัย. ปักกิ่ง: เหลียงจิง.
- หม่า เตี้ยนย่าน. (2548). สังคมศาสตร์: ความเชื่อการนับถือวิญญาณบรรพนธุรุณ. ถุยหยาง:
มหาวิทยาลัยถุยหยาง.
- หลีไบไส. (2552). หยู่อี มงคลจีน เครื่องหมาย โชคดีมีสุข ร่ำรวย. กรุงเทพฯ: ศยามความรู้.
- หวังเสี่ยวเยียน. (2530). สาเหตุชาวจีนอพยพไปอยู่เมืองไทยและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (ประธาน
กัทรวัฒน์, แปล). วารสารศิลปวัฒนธรรมไทย, 8(1), 117.

- หวาน อวีจิวีอ. (2549). การสืบทอดความเชื่อการนับถือวิญญาณบรรพบุรุษกับวัฒนธรรมจีน.
แห่งท่อ: มหาวิทยาลัยแห่งท่อ.
- อภิชาน สมใจ. (2541). งานศพล้านนา ประสาทนกหัวดีลิงค์สู่ไม้ศพ. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม
เชียงใหม่.
- อมรา พงศ์พิชญ์. (2537). วัฒนธรรม ศาสนาและชาติพันธุ์ : วิเคราะห์สังคมไทยแแนวนานุชนิยมวิทยา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัครคนันท์ ทองอุไร. (2556, 7 พฤษภาคม). นิสิต. สัมภาษณ์.
- อาจาร ฟ้างธรรมสาร. (2543). ความสัมพันธ์ไทย-จีน เหลือว่าหลังแลหน้า. กรุงเทพฯ:
สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อาnanท์ อาภาภิรม. (2516). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองรัตน์.
- อำนาจชัย ปฏิพักษ์เพ่พงศ์. (2538). ช่วงจีบ-ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ทำเลดีร้าย (พิมพ์ครั้งที่ 7).
กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- อุทัย หริัญโวา. (2526). สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยา-นาฏยศิลป์. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.
- เอกวิทย์ ณ คลาง. (2544). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับกระบวนการเรียนรู้และการปรับตัวของ
ชาวบ้านไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- เอวีลิน, ลิป. (ม.ป.ป.). ต้านนวนัคและเทพเจ้าจีน. กรุงเทพฯ: สร้อยทอง.
- Lee Shu-Ching. (1952). China's traditional family, Its characteristics and disintegration.
American Sociology Review, 18, 272-280.
- Liu Li. (1999). Ancestor worship : An archaeological investigation of ritual activities in Neolithic
North China. *Journal of East Asian Archaeology, 2(1/2)*, 129-164.